

La crisi econòmica a Espanya, crisi d'un model social

Comunicat de premsa de l'Església Evangèlica Espanyola

Davant la greu situació que està travessant el nostre país, l'Església Evangèlica Espanyola vol posar de manifest la seva solidaritat amb aquelles persones que estan patint directament i, de forma més intensa, els efectes de la crisi econòmica i financera que és, en la seva base, una crisi del model social.

Alhora, volem denunciar les decisions polítiques que s'estan prenent, algunes d'elles ja iniciades pel Govern anterior, a partir d'una obediència acrítica a una política europea basada en criteris dictats pel pensament econòmic més conservador i els poders financers que estan soccavant seriosament el model social europeu.

També mostrem el nostre desacord amb el fons i la forma que les diferents Administracions de l'Estat estan portant a terme pel que fa a les retallades econòmiques i als seus reformes, renunciant al diàleg amb els agents socials, obeint les directrius dels mercats i desmuntant els fonaments l'Estat del Benestar: 1) l'estabilitat de l'ocupació, 2) provisió universal pública dels serveis socials, i 3) la garantia d'un nivell de vida digne.

La desbocada taxa d'atur, especialment entre els més joves, i la dramàtica situació que travessen les famílies en què cap dels seus membres pot accedir al dret a una feina, ens deixa davant d'un escenari gens esperançador per a la ciutadania. Així mateix, constatem que les polítiques que s'estan duent a terme a través de la reforma laboral impulsada pel govern es mostren incapaços per crear ocupació i contribueixen a la seva precarització.

La provisió universal dels serveis socials està patint una sèrie de retallades pressupostàries que afecten dramàticament la qualitat de l'educació i la sanitat, elements clau per al desenvolupament d'una país. Això s'uneix a la situació d'una llei de dependència, de facto, en via morta per falta d'assignació de recursos i a la dificultat d'accedir a un habitatge digne. Tot això perjudica d'una manera notable la qualitat de vida de les persones. Hem de fer especial menció de la precarietat dels immigrants en situació irregular, amb la seua exclusió de l'assistència sanitària, i de les famílies que perden els seus habitatges per no poder fer front a les hipoteques i, per això, es veuen obligades a carregar amb deutes que les esclavitzessin durant tota la vida.

Les xifres parlen per si soles: Una taxa de desocupació del 24,5%, que se situa en el 52,01% entre els joves menors de 25 anys. El nombre de famílies amb tots els seus membres en atur és de 1.728.400. Durant l'any 2011 el nombre de desnonaments va assolir la imponent xifra de 58.241 procediments. I en l'últim informe d'Unicef Espanya ens enfronta amb la realitat que, per primera

vegada a Espanya, la pobresa té rostre de nen. Darrere de les dades, xifres i percentatges hi ha persones "de carn i ossos" que no veuen garantit un nivell de vida digne.

Mentrestant, la preocupació del Govern és implantar al país polítiques d'austeritat aplicades de manera indiscriminada, que l'únic que aconseguen és provocar neguit i incertesa entre la població. Austeritat que, d'altra banda, no es veu reflectida-entre altres coses-en els milions d'euros que es destinen, i que sens dubte se seguiran destinant, a salvar la banca espanyola amb absoluta falta de transparència en la recerca de responsables, tot això unit als sous i recessos milionaris dels seus gestors o a la manca d'aplicació de la tan estimada austeritat governamental, entre altres, a la despesa militar.

Reiterem que ens trobem davant d'una crisi provocada pel model social neoliberal que ha derivat en un capitalisme salvatge al que ningú posa fre, a partir d'una renúncia a la regulació dels mercats que desemboca en una falta d'ètica que ha generat l'empobriment de grans capes de la població.

Fa segles, Jesús de Natzaret -el nostre singular referent- ens va ensenyar que "no es pot servir dos amos, perquè estima l'un i tindrà en compte a l'altre; serà fidel a un i l'altre no farà cas. No podeu servir alhora Déu i el diner "(Mateu, 5.24). Avui nosaltres afirmem, imitant l'ensenyament del profeta galileu, que "no es pot servir dos amos, no es pot servir al proïsme (imatge de Déu al món) i als mercats". I al dia d'avui, molt ens temem que la fidelitat del Govern d'Espanya és cap als mercats i cap a les grans corporacions sense cap compromís amb els ciutadans i ciutadanes als que diu servir.

Per tot això, l'Església Evangèlica Espanyola entén que, com a part de la seva missió, és cridada a ser agent social de transformació social en cobeligerancia-sense perdre la seva identitat cristiana-amb altres moviments socials que lluiten i viuen per aconseguir aquest altre món possible, un model social alternatiu a l'actual. No podem seguir per més temps sent titelles a les mans invisibles dels mercats i d'interessos que ignoren les necessitats bàsiques i urgents de la ciutadania.

Les esglésies protestants no ens conformem només amb fer propostes, més aviat volem demostrar a través de les nostres opcions eclesials de viure d'una altra manera enmig del veïnatge universal és possible. Les esglésies són cridades a ser una "vila alternativa".

En la mesura que portem a terme el projecte de Jesús de Natzaret, l'Església i les esglésies es convertiran en agents de canvi social i no en justificadores i legitimadores d'un món resignat a la creença que "als pobres sempre els tindreu entre vosaltres ". No només protestem, sinó que actuem de forma visible davant de tots els que ens envolten!

Demanem al Govern, al Parlament i al Senat espanyols que prenguin, de forma urgent, les mesures necessàries perquè la crisi econòmica deixi d'afectar de forma directa als que no han estat causants d'aquesta, i que estudiïn mesures alternatives que evitin afegir més patiment i desesperança al poble al qual representen .

**Comissió Permanent de l'Església Evangèlica Espanyola
Madrid, 30 maig 2012**